

Förstainstansrättens beslut den 19 september 2005 — Air Bourbon mot kommissionen

(mål T-321/04) ⁽¹⁾

(”Statligt stöd — Beslut att inte göra några invändningar — Talan om ogiltigförklaring — Tidsfrist för väckande av talan — Offentliggörande av ett kortfattat meddelande — Avisering”)

(2005/C 330/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Air Bourbon SAS (Sainte-Marie, île de la Réunion, Frankrike) (ombud: advokaten S. Vaisse)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Giolito och J. Buenida Sierra, båda i egenskap av ombud)

Saken

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 december 2003 [C (2003) 4708 slutligt] att inte göra invändningar mot det av de franska myndigheterna till Air Austral beviljade stödet N 427/2003,

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Den ansökan om intervention som inlämnats av Air Austral prövas inte.*
- 3) *Sökanden skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 262, 23.10.2004

Talan väckt den 26 september 2005 – Anheuser-Busch, Inc. mot harmoniseringsbyrån

(mål T-366/05)

(2005/C 330/57)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Anheuser-Busch, Inc. (St. Louis, USA) (ombud: advokaterna V. von Bomhard, A. Renck, A. Pohlmann, G. Burkhart.)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Tjeckiska republiken)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara delar av det beslut som harmoniseringsbyråns överklagandenämnd fattade den 11 juli 2005 (mål nr R 514/2004-2) nämligen i den del ansökan avslogs avseende varor i klass 33, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Anheuser-Busch, Inc.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket ”BUDWEISER” för varor i klasserna 32 och 33 – ansökan nr 1 603 489

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Budějovický Budvar, národní podnik

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: De internationella figurmärkena och ordmärket ”BUDWEISER” och ”BUDWEISER BUDVAR” för varor i klasserna 31 och 32

Invändningsenhetens beslut: Invändningen godtogs för alla varor

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslogs

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1.b i rådets förordning nr 40/94, eftersom det inte föreligger någon risk att allmänheten förväxlar de två motstående varumärkena. Varorna är tillräckligt olika för att utesluta att konsumenten förväxlar dem.

Talan väckt den 19 oktober 2005 – I.R.I.P.A. Abruzzo mot kommissionen

(mål T-384/05)

(2005/C 330/58)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Istituto regionale per gli Interventi Promozionali in Agricoltura – I.R.I.P.A. Abruzzo (Pescara, Italien) (ombud: advokaterna Gianluca Belotti, Nicola Pisani och Emanuele Dell’Elce)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut enligt skrivelse av den 9 augusti 2005 och, i den mån så krävs, enligt kommissionens skrivelse av den 12 oktober 2005, och förplikta kommissionen att ompröva sitt tidigare ställningstagande och bevilja sökanden stödet i fråga, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot det beslut som Europeiska gemenskapernas kommission fattade den 9 augusti 2005 och som sökanden mottog den 12 augusti 2005, varigenom sökanden underrättades om att dess begäran om ekonomiskt stöd enligt förordning (EG) nr 814/2000 inom ramen för budgettilldelningen för år 2005 hade avslagits till följd av dess påstått bristande ekonomiska förmåga.

I motsats till vad kommissionen anfört till stöd för sitt avslag på begäran om finansiering, hävdar sökanden att dess ekonomiska förmåga liksom den hos dess samarbetspartners var betydligt större än det krav som angetts i meddelandet, även med en strikt tolkning av det likviditetskriterium som kommissionen angett.

Alternativt gör sökanden gällande att likviditetskriteriet, såsom kommissionen har tolkat det, är uppenbart ologiskt och oproportionerligt i förhållande till de syften som eftersträvas och innebär på så sätt en konstlad begränsning av de möjliga kandidaterna. Sökanden anser härvid att kravet på ekonomisk förmåga har uppfyllts helt, då likviditeten är klart över 100 procent av det sammanlagda begärda stödet (263 895,50 euro) och att sökandens och dess partners likviditet var klart högre än detta belopp för samtliga tre räkenskapsår för vilket budgeten och räkenskaperna godkännts och avslutats.

Talan väckt den 21 oktober 2005 – Transnautica mot kommissionen

(mål T-385/05)

(2005/C 330/59)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Transnautica – Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugal) [ombud: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia, D. Ortigão Ramos, B. Aniceto Silva, advokater]

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 6 juli 2005 (förfarande REM 05/2004) avseende ett förfarande om eftergift och återbetalning av importtullar,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandebolaget är ett portugisiskt företag som främst arbetar med frakttransport. År 1994 expedierade ett annat portugisiskt företag ett antal tobak- och etylspritförsändelser från Portugal till länder som då inte var medlemmar i gemenskapen i enlighet med förfarandet om extern gemenskapstransitering. Sökandebolaget angavs som huvudansvarig i enlighet med artikel 96 i gemenskapens tullkodex (tullkodexen) för dessa försändelser. Det framkom senare att sökandebolagets ledning i själva verket inte alls kände till dessa transaktioner, eftersom en av dess anställda hade agerat på ett bedrägligt sätt genom att använda sökandebolagets garantisedel i strid med interna instruktioner.

Eftersom det inte kunde bevisas att de aktuella försändelserna hade kommit fram till bestämmelsekontoret blev sökandebolaget i egenskap av huvudansvarig skyldig att betala den aktuella tullskulden. Sökandebolaget ansökte senare om återbetalning och eftergift av dessa skulder i enlighet med artikel 239 i tullkodexen och framhöll att eftersom det inte kände till bolagets anställdes otillåtna verksamhet var det inte inblandat i några bedrägliga aktiviteter och hade samarbetat med myndigheterna samt vidare att de portugisiska tullmyndigheterna aldrig har informerat den om sina misstankar om bedrägeri avseende de aktuella transaktionerna. Denna ansökan avlogs genom det ifrågasatta beslutet.

Till stöd för sin talan anför sökandebolaget att kommissionen har åsidosatt väsentliga formföreskrifter eftersom, den inte samrådde med Tullkommittén och begärde att sökandebolaget skulle träda in i förfarandet först i ett sent skede. Sökandebolaget åberopar även att kommissionen har gjort ett uppenbart fel i bedömningen av de aktuella omständigheterna och att den har åsidosatt sin motiveringsskyldighet. Sökandebolaget åberopar vidare att principerna om god förvaltningssed och rätten till försvar har åsidosatts, eftersom kommissionen inte noggrant och opartiskt har undersökt alla relevanta aspekter i fallet. Slutligen åberopar sökandebolaget att proportionalitetsprincipen har åsidosatts, eftersom sökandebolagets ansökan avlogs trots att kommissionen och de portugisiska myndigheterna hade påbörjat en utredning för att undersöka om de aktuella transaktionerna utgjorde smuggling.